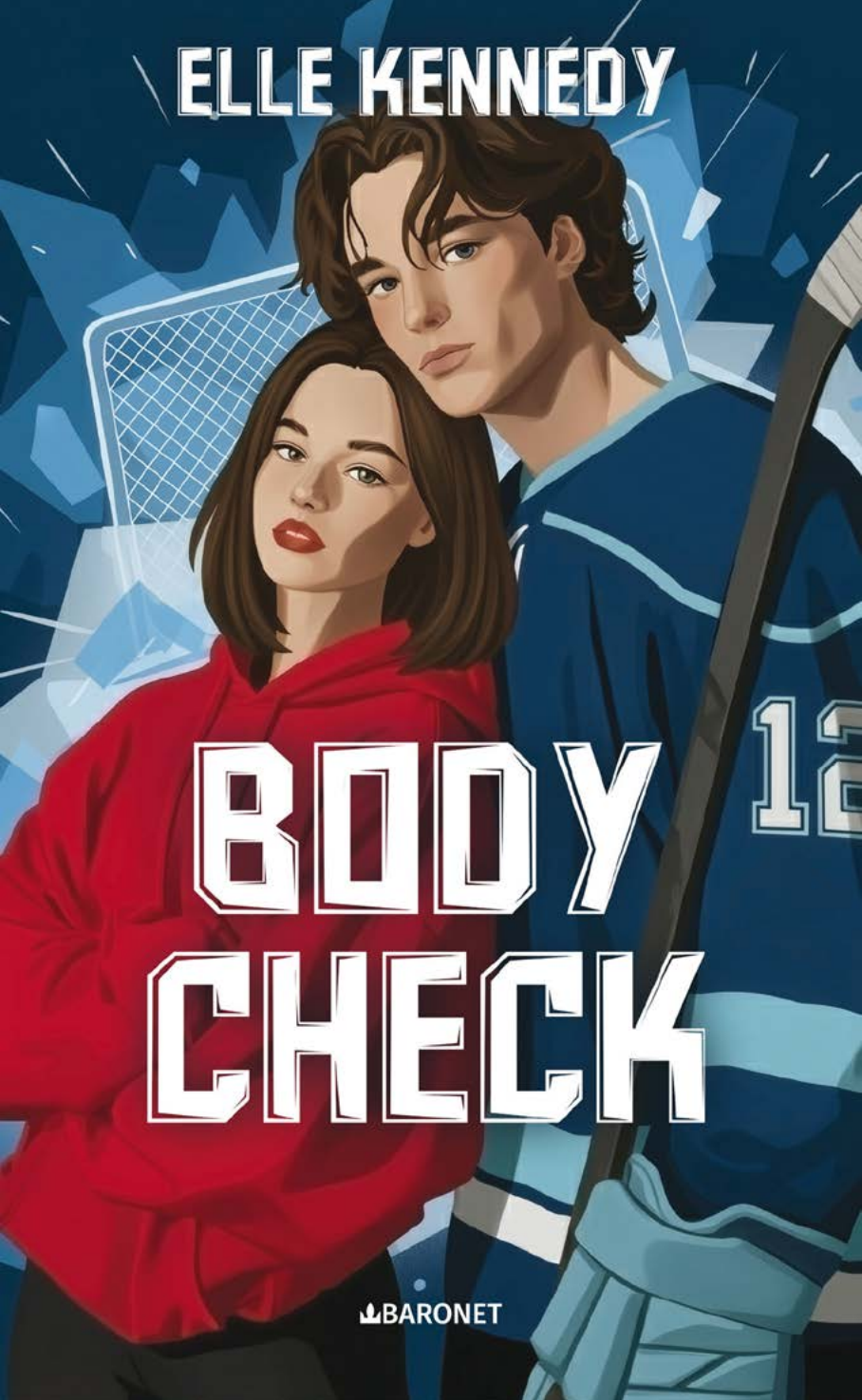

The book cover features a stylized illustration of a young man and woman. The man, with dark wavy hair and blue eyes, is wearing a blue hockey jersey with the number 12 and is holding a hockey stick. The woman, with short brown hair and red lips, is wearing a red hoodie. They are positioned in front of a hockey goal. The background is a dark blue with white geometric shapes and lines, suggesting a dynamic, action-oriented scene.

ELLE KENNEDY

BODY
CHECK

BARONET

Body Check

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na

www.baronet.cz

www.albatrosmedia.cz

 BARONET

Elle Kennedy

Body Check – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

BODY CHECK

BODY CHECK

ELLE KENNEDY

Copyright © 2009 by Elle Kennedy

Copyright © 2024 by Elle Kennedy, revised text edition

Translation © Zuzana Ľalíková 2026

All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form.

This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC.

This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, business establishments, events or locales is entirely coincidental.

ISBN tištěné verze 978-80-269-2792-1

ISBN e-knihy 978-80-269-2802-7 (1. zveřejnění, 2026) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-269-2803-4 (1. zveřejnění, 2026) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-269-2793-8 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

Poznámka autorky

Tuto knihu jsem napsala po dvacítce a věřte mi, když vám říkám, že mi do té doby nic neudělalo větší radost, než když mi zavolala redaktorka z nakladatelství Harlequin Blaze s tím, že chce moji knihu koupit.

A ještě něco vám povím – přečíst si ji skoro o dvě dekády později pro mě byl neskutečný zážitek. Jako spisovatelka se snažím každý den pilovat svoje umění. Klidně si můžu otevřít knihu, kterou jsem napsala loni (natož před deseti lety), a říct si: *Panebože, já jsem se vážně hodně zlepšila*. Právě proto je ale *Body Check* výjimečný. Je to můj úplně první milostný román ze současnosti, a navíc první hokejový.

Pokud jste četli jiné mé romány, víte, že jedna z mých nejprodávanějších sérií je zasazena do světa univerzitního hokeje. Miluju sportovní milostné romány a jsem nadšená, že moje první tradičně vydaná kniha byl právě hokejový příběh.

Mile mě překvapilo, když mě nakladatelství požádalo, abych upravila knihu, která byla vydaná tak dávno, a zároveň jsem se toho trochu bála, té výzvy jsem se však zhostila s chutí. Hayden a Brodymu bude vždy patřit zvláštní místo v mém srdci a jsem moc

vděčná, že jsem se s nimi mohla vrátit v čase a vzpomínat na své začátky. Snad se vám tato upravená a prodloužená verze *Body Checku* bude líbit.

Užijte si čtení!

Elle

1. kapitola

„Fakt si už potřebuju vrznout,“ posteskla si Hayden Houstonová. Z hladkého mahagonového stolu zvedla sklenici a napila se červeného vína. Lehce nahořklá tekutina zahнала žízeň, ovšem její frustraci neukonejšila.

Fotky na zdech baru Ledovka jí s tím moc nepomáhaly. Zachycovaly hokejisty při náprazích, zarámované karty nováčků, fotografie týmu chicagských Bojovníků – jako by ji ten sport na každém kroku pronásledoval. Jistě, je dcerou majitele klubu, ale občas by bylo fajn myslet i na něco jiného než na hokej.

Třeba na sex.

Darcy Whiteová se na ni přes stůl zakřenila. „Neviděly jsme se dva roky a nic víc mi nepovíš? No tak, profesorko, žádné příhody ze života v Berkeley? Žádné duchaplné poznámky o uměleckých dílech z období impresionismu?“

„Duchaplné poznámky si schovávám pro studenty. A co se příhod týče, ani jedna se netýká sexu, takže s nimi nebudeme marnit čas.“

Prohrábla si vlasy a uvědomila si, že jí zplihly vlasy, které se v nich pokusila před odchodem do Ledovky

vytvořit. Pěna na zvětšení objemu? K ničemu. Očividně neexistuje žádný přípravek, který by se postaral, aby její rovné hnědé vlasy aspoň chvíli vypadaly jinak než jako hřebíky.

„Dobře, tak já se zeptám,“ ustoupila Darcy. „Proč myslíš jen na sex?“

„Protože žádný nemám.“

Darcy se napila vína. „Vždyť v Kalifornii s někým chodíš, ne? S Danem? S Drakem?“

„S Dougem,“ opravila ji Hayden.

„Jak dlouho jste spolu?“

„Dva měsíce.“

„A doted' jste se spolu nevyspali?“

„Ne.“

„To nemyslíš vážně, že ne? On to s tebou nechce dělat?“ Darcy se odmlčela a zamyslela se. „Nebo snad *nemůže*?“

„Ale ano, může. Jen chce, abychom se, cituju, „nejdřív lépe poznali, než překročíme most intimity.““

Její kamarádka zařvala smíchy. „Most intimity? Holka, to je ale trapák. Dej mu kopačky. Teď hned. Než zas ten most intimity vytáhne.“

„Popravdě si právě dáváme pauzu,“ přiznala Hayden.

„Po *dvou* měsících?“

„Ano. Než jsem odjela, řekla jsem mu, že potřebuju prostor.“

„Prostor? Jo, jasně. Podle mě potřebuješ nového přítele.“

Tak to bylo přesně to poslední, co chtěla. Zas rozhodit sítě do vod randění a začít lovit? Ne, díky. Po třech nevydařených vztazích za pět let se Hayden rozhodla, že už kašle na drsňáky a zkusí to s hodnými muži. A Doug Lloyd je moc hodný. Přednáší na Kalifornské univerzitě v Berkeley o renesančním umění, je inteli-

gentní, sečtělý a cení si lásky a závazku stejně jako ona. Vzhledem k tomu, že Hayden vychovával otec samoživitel, si odjakživa přála najít partnera, s nímž by mohla vybudovat domov a zestárnout.

Poté co jí máma zemřela při autonehodě, když byla Hayden ještě miminko, vzdal táta snahu najít si novou lásku a následujících dvacet let se soustředil na kariéru hokejového trenéra. Znovu se oženil až před třemi lety, ale Hayden tušila, že ho k tomu dohnala spíš osamělost než láska. Proč by jinak žádal o ruku ženu, s níž v tu dobu chodil teprve čtyři měsíce? Ženu o dvacet devět let mladší. S kterou se navíc právě rozvádí.

No, nehodlá kráčet v otcových šlépějích. Nechce strávit desítky let života sama a pak skočit po hlavě do manželství s někým, kdo se k ní vůbec nehodí.

Doug má stejný způsob myšlení. Zastává konzervativní hodnoty a věří, že manželství je něco výjimečného, na co by se nemělo spěchat. Navíc má tělo jako skála, z kterého se jí sbíhají všechny sliny. Dokonce jí dovolil, aby se ho dotkla... jednou. Zrovna se v obývacím pokoji jejího domu v San Francisku líbali, když mu vklouzla dlaněmi pod košili. Přejela mu prsty po vyrýsované hrudi a zašeptala: „Co se přesunout do ložnice?“

Právě tehdy se vytasil s tou jobovkou o tom, že nic intimního nebude. Ujistil ji, že ho neuvěřitelně přitahuje, ale že je přesvědčený, že stejně jako s manželstvím by se nemělo spěchat se sexem. Chtěl, aby jejich poprvé bylo výjimečné.

Ať ho hladila po hrudi jakkoli svůdně, od jeho kavalírskeho přesvědčení ho neodradila.

Právě v tom tkví ten háček. Doug je jednoduše až moc *hodný*. Ze začátku se domnívala, že jeho názor

na milování je moc milý. Ale po dvou měsících, jimž předcházelo osm měsíců celibátu, než poznala Douga, se v ní nahromadilo příliš sexuální frustrace.

Moc se jí líbí, že je Doug takový gentleman, ale... bože. Občas holka prostě potřebuje *chlapa*, a ne nějakou něhu.

„Mně ten tvůj Damian připadá jako fňukna,“ prohlásila Darcy a vytrhla ji tak ze zamyšlení.

„Doug.“

„To je fuk.“ Darcy lhostejně mávla rukou a přehodila si dlouhé rezavé vlasy přes rameno. „Kašlat na intimitu. Jestli s tebou Dustin nechce sex, někdo jiný ho s tebou chtít bude.“

„Věř mi, láká mě to.“

Popravdě ji to víc než jen lákalo. Příštích několik měsíců bude peklo. Na konci semestru se vrátila domů, aby podpořila tátu během náročného rozvodu a zachovala se jako správná dcera, ale to neznamená, že se jí ta situace musí líbit.

„To se z tebe po odjezdu z rodného města stala nymfomanka, nebo co?“ zeptala se Darcy.

„Ne. Jen jsem vystresovaná a potřebuju to ze sebe dostat. Divíš se mi?“

„Ani ne. Ta tvoje zlá macecha rozhazuje na všechny strany otrávená jablka, co?“

„Takže jsi taky četla ranní noviny?“

„Ano. Dost pod pás.“

Hayden si prohrábla vlasy. „Pod pás? Je to katastrofa.“

„Je na tom něco pravdy?“ zeptala se Darcy opatrně.

„Jasně že ne! Táta by nic z toho, z čeho ho obvinila, nikdy neudělal.“ Hayden se usilovně snažila potlačit frustraci, jež prosakovala do jejího hlasu. „Už o tom

nebudeme mluvit. Dneska chci na tátu, Sheilu i na celou tu strašnou situaci zapomenout.“

„Dobře. Takže chceš znovu mluvit o sexu?“

Zakřenila se. „Ne, radši bych ten sex rovnou měla.“

„Tak do toho. Jenom v tomhle podniku jsou s námi hromady mužů. Jednoho si vyber a jdi s ním domů.“

„Myslíš jako na jednorázovku?“ zeptala se ostražitě.

„Jo.“

„Já ti nevím. Připadá mi trochu úchylné vlézt s někým do postele a pak se s ním už nikdy nevidět.“

„Proč úchylné? Dělán to každou chvíli.“

„U tebe se nedivím. Máš alergii na vztahy.“

Darcy střídala muže jako ponožky a nad některými detaily z jejích milostných zážitků měla Hayden oči navrch hlavy. Nevzpomínala si, že by někdy zažila za jednu noc sedm orgasmů, nebo si užila trojku s dvěma hasiči, které toho večera – nečekaně – poznala v chicagském Lincolnově parku u nelegálně zapálené vatry.

Darcy povytáhla obočí a v očích se jí zablýskla výzva. „Dobře, na něco se tě zeptám. Co tě láká víc? Užít si pár parádních orgasmů s chlapem, kterého pak už dost možná nikdy neuvidíš, nebo překročit s Donem most intimacy?“

„Dougem.“

Darcy pokrčila rameny. „Asi obě víme, že moje cesta je mnohem lepší. Nebo bych spíš měla říct most?“ Zamávala rukou, jako by mávala bílou vlajkou. „Promiň, slibuju, že to byl dneska poslední vtíp na most.“

Hayden jí neodpověděla. Místo toho upřímně zvažovala Darcyn návrh. Ještě nikdy známost na jednu noc neměla. Pro ni přicházel sex ruku v ruce se vším ostatním. Patřil k dlouhodobému vztahu, tedy ke společným večerům, příjemným večerům doma a vyznáním lásky.

Ale proč by měl být sex vždycky spojený s láskou? Proč by si ho nemohla užít čistě pro tu rozkoš? Bez večere, bez vyznání lásky, bez očekávání?

„Nevím,“ odpověděla opatrně. „Vlézt s někým do postele, když jsem ještě minulý týden byla s Dougem? Nepřipadá mi to správné.“

„Chtěla jsi po něm prostor a asi z dobrého důvodu,“ podotkla Darcy. „Podle mě bys toho měla využít.“

„Tím, že půjdu do postele s někým jiným.“ Napila se vína, zamyšleně a váhavě zároveň.

„Proč ne? Podívej, roky jsi hledala muže, s kterým si vybuduješ život. Možná by sis měla nejdřív najít chlapa, který ti nastartuje libido. Vidím to tak, že je nejvyšší čas, aby ses trochu pobavila, zlato. Potřebuješ to.“

Povzdechla si. „Taky si myslím.“

Darcy vytřeštila oči. „Ty nad tím vážně uvažuješ, co?“

„Pokud natrefím na muže, který se mi bude líbit, možná nad tím pouvažuju.“

Její vlastní slova ji překvapila, ale dávala dokonalý smysl. Co je špatného na tom sbalit v baru neznámého muže a vyspat se s ním? Lidé předvádějí podobné šílenosti každou chvíli. Třeba právě to teď potřebuje.

Darcy se zadumaně opřela. „Jaký použiješ pseudonym?“

„Pseudonym?“ zopakovala.

„Ano. Když už do toho chceš jít, musíš být naprosto anonymní. Stát se na jednu noc někým jiným. Třeba Yolandou.“

„Ani náhodou,“ namítla se smíchem. „To radši budu sama sebou.“

„Dobře.“ Darcy poklesla ramena.

„Ale stejně trochu předbíháme. Neměla bych nejdřív toho chlapa najít?“

Darcy se hned vrátilo nadšení. „Pravda. Dobře. Tak roztočíme kolo chlapské štěstěny a uvidíme, na kom se zastaví.“

Hayden potlačila smích a stejně jako její kamarádka se rozhlédla po baru. Všude, kam se podívala, viděla muže. Vysoké, malé, hezké, plešaté. Nikdo z nich ji nezaujal.

A pak ho spatřila.

U baru stál zády k oběma kamarádkám vítěz kola mužské štěstěny. Stačilo jí vidět tmavě hnědé vlasy, široký trup v námořnický modrém svetru a dlouhé nohy v džínách.

Jo, a jeho zadek. Tak pevného zadku bylo nemožné si nevšimnout.

„Vynikající vkus,“ poškádlila ji Darcy, když si všimla, na koho Hayden kouká.

„Nevidím mu do obličej,“ postěžovala si. Usilovně se snažila nenatahovat krk.

„Trpělivost, nedočkavče.“

Hayden se dívala, jak muž pokládá na hladký mahagonový bar několik bankovek a přebírá si od barmana sklenici piva. Když se otočil, Hayden ohromeně zalapala po dechu. Měl tvář řeckého boha. Ostře řezanou, ošlehanou, s pronikavými modrými očima, z nichž se jí rozbušilo srdce, a smyslnými ústy. Při pohledu na ně jí začaly mravenčit rty. A byl obrovský. Zády k ní se tak nezdál, ale teď tváří v tvář si uvědomila, že musí mít určitě přes metr osmdesát a že na jeho hrud' by si jakákoli žena chtěla položit hlavu. Svetr se mu přes mohutné svaly jasně napíнал.

„Páni,“ zamumlala spíš pro sebe než k Darcy.

Po těle ji zamrazilo očekáváním a začala si představovat, jaké by to s ním bylo.

Muž se s pivem v ruce vydal na opačný konec baru

k jednomu z kulečnickových stolů, za nímž se nacházel stojan s tágy. Odložil sklenici na poličku na zdi, vybral si tágo a na stole vyloženém zeleným plátnem si připravil koule. Za chvíli k němu přistoupil vysoký a hubený vysokoškolák, s kterým si vyměnil několik slov. Kluk sáhl po tágu a připojil se k panu Krasavci u kulečníku.

Hayden se otočila zpátky k Darcy a všimla si, že její kamarádka obrací oči v sloup.

„Co je?“ pronesla trochu defenzivně.

„Na co čekáš?“ pobídla ji Darcy.

Znovu si prohlédla tmavovlasého boha sexu. „Měla bych jít za ním?“

„Jestli si s ním vážně chceš dneska užít, tak jo, jdi tam.“

„A co tam mám dělat?“

„Prohod' něco o kulečníku. Dej se s ním do řeči. Flirtuj. Víš co, než si koupíš auto, musíš se mrknout i pod kapotu.“

„On není žádné auto, Dari.“

„To sice ne, ale kdyby byl, tak by byl nebezpečně sexy. Třeba hummer.“

Hayden vybuchla smíchy. Pokud by měla o Darcy něco říct, tak že je její kamarádka skutečně jedinečná.

„Tak jo, padej tam.“

Ztěžka polkla. „Ted' hned?“

„Ne, příští týden.“

To už jí v ústech úplně vyschlo, a tak dopila zbytek vína.

„Ty jsi z toho vážně nervózní, co?“ zeptala se Darcy a vytřeštila modré oči. „Odkdy jsi taková stydlivka? Vždyť přednášíš před stovkami studentů. A tohle je jenom jeden chlap, Hayden.“

Znovu se na muže zadívala. Všimla si, jak se mu na zádech napjaly svaly, když se opřel lokty o kuleč-

níkový stůl, a že jeho zadek ve vybledlých dřínách vypadá přímo k nakousnutí.

Je to jenom jeden chlap, pomyslela si, aby zahнала nervozitu.

Jasně.

Jenom jeden vysoký, syrovou maskulinitou sálající chlap.

Bude to hračka.

2. kapitola

Brody Croft obešel kulečnickový stůl a ostřížím zrakem zvažoval svoje možnosti. Pokývl, ukázal a oznámil: „Třináctka do strany.“

Jeho mladý společník v sytě červeném havajském triku, z kterého Brodyho bolely oči, povytáhl obočí. „Fakt? To bude těžký.“

„Zvládnou to.“

A taky že to zvládl. Koule plynule doputovala až do díry a kluk zasténal.

„Dobrá trefa. Fakt dost dobrá.“

„Díky.“ Připravil se k dalšímu úderu, když si všiml, že jeho soupeř zírá na něco za ním. „Děje se něco?“

„Ne, no, nic. Ty... Ty jsi Brody Croft?“ vyhrkl kluk rozpačitě.

Brody potlačil smích. Přemýšlel, jak dlouho klukovi potrvá, než se na to zeptá. Ne že by byl tak sebestředný, aby si myslel, že všichni na světě vědí, kdo je, ale vzhledem k tomu, že tenhle bar patří Lukeu Stevensovi a Jeffu Wolinskému, jeho spoluhráčům z Bojovníků, většinu klientely tvoří hokejoví fanoušci.

„K tvým službám,“ prohodil a nabídl mu ruku.

Kluk mu ji pevně stiskl, jako by se propadal do te-
kutého písku a Brodyho ruka byla to jediné, co ho
udržuje naživu. „To je boží! Jsem Mike.“

V Mikeově obličejí se zračil tak čirý obdiv, až se
z toho Brodymu sevřel žaludek. Vždycky si rád poví-
dá s fanoušky, ale občas to s obdivem přehánějí.

„Co kdybychom pokračovali ve hře?“ navrhl a uká-
zal na kulečnickový stůl.

„Jo. Teda jistě! Jdeme hrát!“ Mikeovi málem vy-
padly oči z hranatého obličejí. „Nemůžu se dočkat,
až klukům povím, že jsem hrál s Brodym Croftem ku-
lečník.“

Protože ho nenapadala žádná odpověď, která by ne-
vzněla hloupě, třeba „děkuju“, Brody si mlčky na-
nesl na konec tága křídlo. Následující úder bude mno-
hem náročnější než ten první, ale nic, co by nezvládl.
V podobném baru pracoval, když ještě hrál za farmář-
ský tým, v němž si vydělal sotva na jídlo. Vždycky
tam po zavíračce s ostatními zaměstnanci hráli kuleč-
ník, až si tu hru nakonec zamiloval. Vzhledem ke své-
mu aktuálně nabitému programu má už jen zřídka čas
si zahrát.

Ovšem kvůli možnému ligovému vyšetřování, k ně-
muž by mohlo dojít po tom, co zaznělo v nedávném
rozhovoru s budoucí bývalou manželkou majitele klu-
bu, se Brody obával, že brzy bude mít mnohem víc
volného času, než by sám chtěl. Paní Houstonová oči-
vidně získala důkaz o tom, že její manžel podplatil nej-
méně dva hráče, aby zařídili prohru. A že taky uzavíral
značné – a nelegální – sázky na tyto uplacené zápasy.

Sice na tom dost možná nemusí být ani zrnko prav-
dy, ale Brodymu dělaly tyto zvěsti velké starosti.

Zhruba před pěti lety se podobný skandál rozpou-
tal kolem coloradských Kodiaků. Klíčovou roli v něm

hráli jen tři hráči, ale poškodilo to mnoho jejich spoluhráčů, protože je novináři protáhli bahnem.

To dřív zamrzne peklo, než Brody přijme jakýkoli úplatek, a neměl v nejmenším úmyslu se bratříčkovat s kýmkoli, kdo by se k tomu snížil. Jeho agentka mu právě vyjednáává obnovení smlouvy, protože ta současná na konci sezóny vyprší. Poté bude na volné noze, což znamená, že pokud chce přejít k jinému klubu, nebo zůstat u Bojovníků, potřebuje si udržet čistostskvoucí reputaci.

Připomínal si, že všechny ty články v novinách neobsahují nic než zvěsti a domněnky. Začne si dělat starosti, až kdyby se ukázalo, že je na tvrzeních Shelly Houstonové zrnko pravdy. Právě teď se musí soustředit na hokej, aby Bojovníci vyhráli první kolo play-off a mohli postoupit dál.

Přidržel si tágo mezi palcem a ukazovákem, namířil, naposledy zrakem odhadl vzdálenost a natáhl.

Náhle koutkem oka zahlédl plnou ženskou postavu a ta ho rozptýlila natolik, že pohnul tágem dopředu. Stačila kratičká nepozornost a podklouzly mu prsty. Bílá koule přeletěla po plátně, minula všechny ostatní na stole a spadla do díry na opačné straně stolu. Škrt.

Sakra.

Zamračil se, zvedl hlavu a všiml si, že se příčina jeho rozptýlení přiblížila.

„Klidně to zkus zas,“ vyhrkl Mike, vytáhl bílou kouli a položil ji na stůl. „Zkažený úder se smí opakovat.“

„Tohle pravidlo platí v golfu,“ odvětil Brody s pohledem přilepeným na blížící se brunetě.

Před několika lety se ho reportér ze *Sports Illustrated* ptal, jaký typ ženy ho přitahuje. Tehdy stručně odpověděl, že „nohaté blondýny“, což byl přesný opak

ženy, která se zastavila dva kroky od něj. Přesto se mu při pohledu na ni seběhly všechny sliny a jeho tělo na ni ihned zareagovalo. Přes ramena jí spadaly hedvábné, čokoládově hnědé vlasy, upírala na něj oči stejně zelené jako deštný prales a její drobná postava nabízela takové křivky, až to jeho mozek nepobíral.

Když se na sebe zadívali, zadržel se mu dech. Na plných rtech jí pohrával náznak nejistého úsměvu, z kterého se mu skoro postavil.

Do prdele. Nevzpomínal si, kdy v něm žena jediným úsměvem vyprovokovala takovou reakci.

„Napadlo mě, že bych si zahrála s vítězem.“ Z jejího hebkého, zastřeného hlasu Brodymu znovu škublo v ptáku.

Byl v šoku z toho, že by stačily ještě dvě vteřiny a dostal by erekci, proto svému tělu připomněl, že už není puberták, ale devětadvacetiletý muž, který se umí ovládat. Když si dokáže udržet kotouč a při tom se bránit loktům a krosčekům soupeřů, zvládne zkrotit i svoje hormony.

„Prosím, hrajte místo mě,“ vyhrkl Mike a vrazil jí tágo do ruky. Na vteřinu mu pohled klesl do nabíraného výstřihu brunetina žlutého tílka, potom se otočil k Brodymu a mrkl na něj. „Příjemnou zábavu.“

Brody ztěžka polkl a upřel pohled na ženu, která mu jediným úsměvem vztyčila v kalhotách stan.

Nevypadala jako typ, který obvykle vymetá sport bary, a to ani tenhle, který patří mezi luxusnější. Jasné, měla parádní tělo, ale zároveň z ní vyzařovala nevinnost. Nejspíš za to mohl poprašek pih na jejím nose. Nebo to, jak se kousala do koutku úst.

Než si v tom stihl zabránit, představil si, jak do těch plných rudých rtů bere jistou část jeho těla, a v tu chvíli mu penis nadmul poklopec.

Tolik k tomu, že ovládá svoje hormony.

„Hádám, že jsem na řadě,“ prohodila. Naklonila hlavu na stranu a věnovala mu další milý úsměv. „Vzhledem k tomu, že jsi právě pokazil svůj tah.“

Odkašlal si. „Jo...“

Prober se, chlape.

Přesně tak, musí se vzpamatovat. Hraje sice hokej, ale už není žádný playboy. Dny jeho děvkařství jsou ty tam. Nejen to, ale má po krk toho, jak nad ním ženy slintají jen kvůli jeho kariéře. V současné době stačí, aby někam přišel – do klubu, do baru, do veřejné knihovny – a hned se k němu přilepí svolná žena připravená s ním na to skočit. A nespočítal by, kolikrát slyšel: „Máš to rád natvrdo i mimo led, brouku?“

Jo, na to kašle. Nezávazně si užil víc než dost, pobavil se, skóroval mimo led stejně často jako na něm, ale teď je na čase vydat se novým směrem. Tím, kde na něm bude ženě, kterou si vezme do postele, upřímně záležet. Na *něm*, ne na hokejové hvězdě, kterou se co nevidět pochlubí svým kamarádkám.

Sexuální mlha v jeho mozku se rozplynula. Zpozorňel a už se dokonale ovládal. Všiml si, že brunetě zčervenaly tváře a v obličeji se jí zračil zájem. Pokud si chce zaskórovat s panem Hokejistou, čeká ji zklamání.

„Jsem Hayden,“ představila se jeho nová soupeřka. V jejích zelených očích viděl nejistotu.

„Brody Croft,“ oplatil jí chladně a čekal, až mu její výraz prozradí, že ho poznala.

Nic takového se nestalo. Ani záblesk poznání. Ani trochu nerozevřela oči. Její výraz se v nejmenším nezměnil.

„Ráda tě poznávám, Brody.“

Její hlas se na okamžik zastavil na jeho jménu, jako by se snažila potěžkat si ho na jazyku. Nejspíš se

rozhodla, že se jí zamlouvá, protože přikývla a stočila pozornost ke stolu. Rozhlédla se po něm, ukázala na kouli, kterou se mu nepodařilo dostat do díry, a rozhodla se, kam ji pošle.

Dobře, to má vážně věřit, že netuší, kdo je? Že nakráčela do sportovního baru a čirou náhodou se rozhodla sbalit jediného přítomného profesionálního hokejistu?

„Takže... sledovala jsi včera večer zápas?“ zeptal se nenuceně.

Nechápavě se na něj zadívala. „Jaký zápas?“

„Ten nejdůležitější zápas play-off. Bojovníci proti Zmijím. Podle mě předvedli fakt dost dobrý hokej.“

Svraštila obočí. „Aha. Upřímně řečeno nejsem moc velký fanda.“

„Ty nefandíš Bojovníkům?“

„Spíš nefandím hokeji jako takovému.“ Rozpačitě se usmála. „Popravdě nemůžu říct, že by mě nějaký sport zajímal. Leda tak gymnastika na letní olympiádě?“

Zazubil se. Nemohl si pomoci. „To se ptáš, nebo oznamuješ?“

Usmála se. „Oznamuju. Asi o mně dost vypovídá, že se o sport zajímám jen jednou za čtyři roky, co?“

Líbilo se mu, jak suše svým hrdelním hlasem přiznala nezájem o sport. Taková upřímnost je vzácná. Většina – dobře, *všechny* – ženy, které poznal, tvrdily, jak moc zrovna jeho sport zbožňují, a pokud ho doopravdy nemilovaly, aspoň to předstíraly, jako by z nich to, že mají společný zájem, dělalo spřízněné duše.

„Ale *tahle* hra mě baví,“ dodala Hayden a zvedla tágo. „Počítá se to jako sport, ne?“

„Za mě ano.“

Přikývla a opět se soustředila na zbylé koule na stole. Předklonila se, aby se připravila k úderu.

Díky tomu se mu naskytl pěkný výhled na její hrud' a lákavou smetanovou pokožku nad výstřihem tílka. Když sklopil zrak o něco níž, musel se pokochat pohledem na její plná prsa v podprsence, z níž viděl jen lemy.

Napřáhla se a Brody povytáhl obočí, když koule zmizela v kapse. Byla dobrá.

Fajn, musel uznat, že víc než dobrá, protože jak obcházel stůl, potápěla jednu kouli za druhou.

„Kde ses naučila takhle hrát?“ zeptal se poté, co se mu vrátil hlas.

Na vteřinu se mu zadívala do očí a poslala do díry poslední celobarevnou kouli. „Od táty.“ Znovu se usmála. Její našpulené rty prosily, aby jim svými ústy předvedl samé hříšné věci. „V devíti mi koupil stůl a postavil ho hned vedle svého. Každý večer před spaním jsme pak hráli ve sklepě vedle sebe.“

„Pořád hraje?“

Sklopila zrak. „Ne. Má moc práce na to, aby měl čas na kulečnick.“ Narovнала záda. „Osmička do rohu.“

V tu chvíli už bylo Brodymu jedno, že Hayden tohle kolo naprosto jistě vyhraje. Zavanula k němu sladká vůně jejího parfému s lehce ovocným nádechem a v tu chvíli málem zešílel touhou. Bože, nevzpomínal si, kdy naposledy ho nějaká žena tak moc přitahovala.

Když poslala osmičku do díry, vydala se k němu a s každým dalším krokem jeho touha po ní sílila. Prohrábla si tmavé vlasy a do nosu mu zavanula nová vůně. Jahody. Kokos.

Najednou dostal obrovský hlad.

„Dobrá hra,“ podotkla a věnovala mu další úsměv. Tentokrát trochu šibalský.

Rozpačitě zkrivil rty. „Ani jsem se ke hře nedostal.“

„Omlouvám se.“ Zarazila se. „Chceš si zahrát?“

To odkazuje na kulečnick? Nebo na nějakou jinou hru? Možná takovou, která se hraje v posteli. Bez oblečení.

„Myslím kulečnick,“ dodala rychle.

„Jasně. Mám kulečnick rád. Kromě jinýho.“

Opět jí zruřověly tváře. „Já taky. Tedy že mám ráda i jiné věci.“

To ho zaujalo. Zadíval se na tu tajemnou ženu před sebou. Měl lehký dojem, že s ním flirtuje. Nebo že se o to aspoň snaží. Přesto její nezaměnitelný ruměnc a lehce roztřesené ruce prozrazovaly, že není tak sebevědomá, jak předstírá.

Dělá to často? Flirtuje s muži v baru? Když se na ni znovu zadíval, už dokázal prohlédnout opar prvotní přitažlivosti a došel k závěru, že tomu tak není. Nebyla oblečená nijak svůdně. Jasně, tílko mělo hlubší výstřih, ale zakrývalo jí břicho, a její džíny nebyly tak obepnuté, jak je nosí ostatní ženy v tomto podniku. A přestože byla sexy, nezdálo se, že by si byla svého osobního kouzla vědoma.

„To je dobře. I jiné věci můžou být zábava,“ odpověděl zlehka.

Zahleděli se na sebe. Brody by přísahal, že v tu chvíli vzduch zapraskal a zasyčel sexuálním napětím. Nebo se mu to možná jen zdálo. Nemohl popřít, že mu ve slabinách duní smyslná jazzová melodie. Pravděpodobně to cítil z nich dvou jen on sám. Na Hayden nebylo poznat skoro nic.

„Takže... Brody.“ Z toho, jakým způsobem převálila jeho jméno na rtech, se mu napjalo celé tělo. Což o ničem moc nevypovídalo, protože už tak měl všechny svaly v těle ztuhlé a kůže mu mravenčila očekáváním.

Chtěl ji vzít do postele.

Sakra.

Ještě před pěti minutami si říkal, že je na čase, aby si přestal brát do postele holky, kterým je ukradený. Že by měl začít budovat něco hlubšího. Tak proč si právě teď nejvíc ze všeho přeje vyválet se na seně s ženou, kterou poznal před několika minutami?

Protože je jiná.

To poznání se mu v mysli vynořilo zničehonic a přineslo s sebou příval emocí. Ano, nějak se jí podařilo probudit v něm živočišný, hamižný chtíč. Ano, její tělo dokázalo proměnit chlapa v divocha. Ale zároveň ho něco na ní upřímně zaujalo. Asi ty zatraceně roztomilé pihy, nesmělý úsměv a pohled v očích, který jasně říkal: „Chci s tebou jít do postele, ale váhám.“ Nejspíš ho na ní přitahovala ta kombinace smyslnosti a ostychu, vzrušení a obezřetnosti.

Otevřel ústa, aby něco řekl, cokoli, ale ihned je zavřel, protože se k němu Hayden natáhla a dotkla se jeho paže.

Vzhledla k němu nekonečně hlubokýma zelenýma očima a řekla: „Podívej, vím, že to asi vyzní trochu... troufale. A tohle moc často nedělám – popravdě jsem to ještě nikdy neudělala, ale...“ Zhluboka se nadechla. „Chtěl bys se mnou jít do mého hotelu?“

Do jejího hotelu. Takže není místní. To by vysvětlovalo, proč ho nepoznala. Přesto se nemohl zbavit pocitu, že i kdyby věděla, čím se živí, bylo by jí to jedno.

To se mu líbilo.

„No?“ Upírala na něj pohled plný očekávání.

Nedokázal vyhnat z hlasu škádlivý podtón. „A co-pak budeme v tvém hotelovém pokoji dělat?“

Pousmála se. „Mohli bychom si dát sklenku před spaním.“

„Sklenku před spaním,“ zopakoval.

„Nebo bychom si mohli povídat. Pustit si televizi. Objednat jídlo na pokoj.“

„Třeba vyrabovat minibar.“

„To rozhodně.“

Zadívali se na sebe. Prostor mezi nimi hořel touhou a příslibem sexu.

Vrátil svoje tágo do stojanu a došel k ní. K čertu s tím. Sice si řekl, že už nebude v putykách balit holky na laciné jednorázovky, ale tohle mu nepřipadalo laciné. Připadalo mu to správné.

Stěží dokázal skrýt naléhavý tón. Uchopil ji za horkou, hedvábnou paži a vybídl ji: „Jdeme.“

3. kapitola

Bože, řekl ano.

Pozvala nádherného cizího chlapa do svého hotelového pokoje na *skleničku před spaním* – v překladu na sex – a on opravdu *souhlasil*.

Hayden by si nejradši oběma rukama ovívala obličej. Místo toho se pokusila zachovat klid a rozvahu a navrhla: „Sejdeme se venku, ano? Jen chci říct kamarádce, že odcházím.“

Vteřinu na ni upíral rozpálené modré oči, až ji ovanulo ještě větší horko. Přikývl a vyšel z baru.

Odtrhla zrak od jeho nebezpečně sexy zadku, otočila se na patě a vyrazila za Darcy. Cestou se proplétala mezi lidmi. U jejich stolu ji kamarádka přivítala nadšeným úsměvem od ucha k uchu.

„Ty zlobidlo jedno,“ poškádlila ji Darcy.

Hayden se posadila na židli, ztěžka polkla a prosila své srdce, aby se trochu uklidnilo. „Kristepane, nemůžu uvěřit, že se to chystám udělat.“

„Mám to brát tak, že řekl ano?“

Tu otázku přešla. „Zrovna jsem se nabídla cizímu chlapovi. Pravda, je to velice přitažlivý cizí chlap, ale, bože! Nevím, jestli to vážně můžu udělat.“